ECHIPA FOREST A FĂLTICENI RĂMÎNE FĂRĂ TEREN DE JOC

DE CE EDILII ORAŞULUI ŞI AI JUDEŢULUI SUCEAVA NU RESPECTĂ HOTĂRÎRILE CONSILIULUI DE MINIŞTRI?

Foresta Fălticeni : Divizia C, seria I-a, locul 2 la încheierea turului. Două puncte o despart de prima clasată, Ştiinţa Bacău. Întîlnirea directă cu băcăuanii va avea loc, însă, la Fălticeni. Aşa stînd lucrurile îţi pui firesc întrebarea : are, cu adevărat, şanse de promovare performera ediţiei 1967 a Cupei României ?

Răspunsul : NU ! FORESTA N-ARE NICI O ŞANSĂ. Şi iată de ce.

I. La ora actuală Foresta n-are antrenor. Vasile Dorneanu şi-a înaintat mai de mult demisia, care i-a fost respinsă de secţia de fotbal a asociaţiei. **Primele antrenamente s-au desfăşurat ca vai de lume, în condiţii foarte grele, nesupravegheate de nimeni.** Actualmente, încearcă să facă ceva, cu un lot foarte redus, instructorul voluntar Ilie Ioan.

II. În cel mai scurt timp Foresta se va autodesfiinţa ! Pentru că, foarte curînd, actuala ei bază sportivă va fi pur şi simplu demolată. Proiectul de sistematizare a oraşului, la a cărui înfăptuire s-a trecut de vreo cîţiva ani, prevede demolarea stadionului (alt teren de fotbal Fălticeniul nu are). Proiect care nu prevede însă construirea altei baze sportive în loc aşa cum specifică legile în vigoare), ci doar o frază pe care organele locale şi judeţene (consiliile populare provizorii) o vîntură pe la urechile celor direct sau indirect lezaţi : **„Ce vă tot lamentaţi ? Se va face un stadion nou, locul a şi fost depistat..."**

Şi constructorii şi-au văzut de treabă, pătrunzînd în perimetrul bazei sportive.

Cum arată în prezent „stadionul" ? Intrarea, cu o casă pentru vînzarea biletelor, a fost dărîmată. Şi împrejmuirea, un gard înalt de scîndură, este distrusă complet. Tribunele servesc drept... lemne de foc, atît pentru constructori, cît şi pentru locuitorii de prin împrejurimi. Exista o pistă de atletism cît de cît amenajată ; acum e brăzdată de săpături. Doar cîmpul de joc propriu-zis a mai rămas întreg. Fiind însă o... suprafaţă netedă, proiectanţii au prevăzut construcţii chiar pe el.

PENTRU CA GOSPODARII ORAŞULUI IGNORA SPORTUL...

— Cînd celor chemaţi să vegheze la buna gospodărire a oraşului nu le place sportul se ajunge inevitabil, la stări de lucruri ca aceea de la noi. **Consider că o mare vină în privinţa desfiinţării stadionului, o are Consiliul popular orăşenesc care n-a făcut nimic, n-a schiţat un gest măcar, pentru apărarea acestei baze. Tovarăşului preşedinte nu-i place sportul... (Gheorghe Monoreanu** — preşedintele comitetului sindicatului Întreprinderii forestiere).

— De doi ani mă zbat. Încerc să apăr această singură bază sportivă din oraş. Nu mă ajută nimeni. Mă bat cu morile de vînt... (Dan Gafencu — preşedintele Consiliului orăşenesc pentru educaţie fizică şi sport).

— Cum va reuşi să supravieţuiască Foresta, din moment ce terenul ei, acum simplu cîmp, nu va putea fi folosit în mod eficient ? **Noi** n-avem posibilităţi... **(Ioan Tătaru** — director I. F. Fălticeni).

— Iubesc sportul. Fotbalul mai ales. **Dar ce folos dacă nu-l îndrăgesc şi cei care pot efectiv să pună umărul la dezvoltarea lui.** În oraşul nostru fotbalul e hulit de aceşti oameni... **(Alexandru Turenschi** — vicepreşedintele secţiei de fotbal).

Desigur, am putea continua cu alte şi alte afirmaţii de acest fel. O zi întreagă n-am făcut altceva decît să consemnăm îngrijorarea manifestată de iubitorii sportului din oraş în legătură cu distrugerea singurei lor baze sportive.

La Consiliul popular orăşenesc ne-am prezentat în postura unor... musafiri nepoftiţi.

„NU EU AM HOTĂRÎT"

Dialogul purtat cu tov. **Vasile Albu** s-a axat mai ales pe următorul aspect : **S-A ÎNCĂLCAT SAU NU HOTĂRÎREA CONSILIULUI DE MINIŞTRI 629 DIN 9.IV.1968, CARE, PRIN ARTICOLUL 12, PREVEDE CÎT SE POATE DE CLAR : „Dezafectarea unei baze sportive se va putea efectua numai în condiţiile construirii unei alte baze sportive în locul celei supuse desfiinţării... Proiectarea şi executarea obiectivelor desfiinţate se va asigura de către organele care propun aceasta".**

S-a evitat un răspuns direct la întrebarea noastră dacă a fost sau nu încălcată legea.

— Baza sportivă încă n-a fost afectată cu nimic. Terenul va mai exista o vreme...

— Bine, dar s-a distrus pista, gardul împrejmuitor, tribunele, poarta de acces... Cînd se vor construi altele ?

— Se vor construi. Nu ştiu cînd...

Pentru ca finalul discuţiei să pună punctul pe i.

— De altfel, nu eu am hotărît dezafectarea. Pe atunci (n.n. — adică în 1966) nu eram eu preşedintele sfatului popular...

REPERCUSIUNILE

Din discuţiile purtate la Fălticeni, la toate nivelele, începînd cu simplul suporter şi terminînd cu preşedintele Consiliului popular provizoriu, s-au desprins cîteva concluzii. Iată-le :

● **Terenul Forestei nu va putea fi folosit în retur, deoarece nu vedem cine l-ar putea omologa în starea deplorabilă în care se află. Unde vor juca cele 11 formaţii existente în oraş ?**

● De aproape trei ani de zile două foruri — Consiliul popular orăşenesc Fălticeni şi Consiliul popular judeţean Suceava — încalcă sistematic o lege. Cunoscînd-o foarte bine. În devizele făcute pentru 1967 şi 1968 au fost trecute sume de bani, chipurile, investite pentru refacerea obiectivelor distruse la baza sportivă. Un leu n-a fost investit. Proiectul acestor lucrări a sosit la I.G.O. Fălticeni de abia cu două-trei săptămîni în urmă.

● **La Consiliul popular orăşenesc am fost asiguraţi, totuşi, că împrejmuirea va fi refăcută foarte curînd.** Vorbe. Constructorul — **ing. şef Nicolae Ilişescu** — afirma sincer : **„N-avem materialele necesare. Poate că prin septembrie, octombrie..."** Aşa că maratonul hîrtiilor, (declanşat cu doi ani în urmă şi în hora căruia sînt prinşi Consiliul popular orăşenesc Fălticeni, C.J.E.F.S.-Suceava, C.N.E.F.S., I.G.O. Fălticeni, Consiliul popular judeţean Suceava (mai ales), se află de abia la început. Cît timp va dura ?

● Problema implică însă şi un alt aspect care trebuie să dea de gîndit. Vor fi investiţi bani şi ore de muncă pentru refacerea a ceea ce s-a distrus. Cui vor fi imputate zecile de mii din moment ce peste doi-trei ani (aşa cum prevede proiectul de sistematizare) terenul tot va fi desfiinţat ?

Oare nu s-ar fi evitat toate aceste neajunsuri, respectîndu-se Hotărîrea Consiliului de Miniştri care ocroteşte bazele sportive din ţara noastră ?

Laurenţiu DUMITRESCU

2 ŞI 4, NUMERELE-ENIGMĂ LA DINAMO BUCUREŞTI

I-am surprins pe dinamoviştii bucureşteni la al 35-lea antrenament din acest an. Cele 17 zile de pregătire intensă, la Călimăneşti, care au însumat 29 de antrenamente, s-au scurs şi iată-i pe elevii lui Bazil Marian şi Ştefan Stănculescu din nou acasă, în incinta bazei sportive din Şos. Ştefan cel Mare, pe terenul de zgură, curăţat de zăpadă, dar mustind de apă.

Absentau din teren : Gherghel, *căruia i-a fost scoasă faşa gipsată şi acum urmează un program de pregătire la sală ;* Radu Nunweiller, *supus unei urgente operaţii de apendicită şi... antrenorul principal* Bazil Marian, *uşor gripat, dar prezent, totuşi, în tribună, urmărind pregătirea care se efectua sub conducerea lui* Şt. Stănculescu.

Acoperindu-şi gura cu fularul, antrenorul dinamovist a exprimat totuşi cîteva puncte de vedere legate de returul campionatului.

— „N-am putut rămîne în casă aşa cum mi-a recomandat medicul. Trebuie să urmăresc zilnic felul cum se pregătesc jucătorii căci succesul nostru în sezonul care vine depinde numai de acumulările din această perioadă. Poate sînt puţin cam exagerat emiţînd pretenţii şi la titlul de campioană precum şi la readucerea figurii de anul trecut, pentru a-i ceri din nou „Cupa României", însă jucătorii noştri, prin calităţile de care dispun, au posibilitatea să atingă ambele obiective. *În campionat, cele 6 puncte care ne despart de U.T.A. nu sînt insurmontabile. Să nu uităm că în 15 etape, schimbările de poziţii în clasament pot fi dintre cele mai spectaculoase. În tur, discrepanţa dintre jocurile noastre de acasă şi cele în deplasare, a fost hotărîtoare. Vom căuta să depăşim handicapul terenului advers şi să acumulăm cît mai multe puncte „afară". Dacă acest deziderat va fi atins, scopul nostru poate fi realizat. Marile mele speranţe se leagă de conştiinciozitatea în pregătire a jucătorilor care creează un climat favorabil de lucru. Portarul Coman, cu care am stat în prealabil de vorbă, a înţeles că trebuie să se încadreze într-un ritm de muncă intensă, şi la fiecare sfîrşit de antrenament, ca şi astăzi, de altfel, se îndreaptă spre cabină, leoarcă de transpiraţie. L-am urmărit şi în viaţa extrasportivă şi de cînd am început pregătirile nu-i putem reproşa nimic. Vrea să revină în poarta echipei naţionale".*

O minge expediată de Boc, a trecut bolid pe lîngă noi, întrerupîndu-ne convorbirea. A fost repusă în teren şi dialogul a continuat :

— „Condiţiile de pregătire — ne spune în continuare antrenorul Marian *— nu sînt dintre cele mai bune. Avem la dispoziţie un singur teren, acceptabil, dar insuficient pentru o echipă fruntaşă care are în componenţa ei nu mai puţin de 7 jucători din lotul naţional A. Din această cauză, atacarea simultană a tuturor factorilor pregătirii nu poate fi realizată pe deplin. De foarte mulţi ani, echipele noastre se află în această situaţie, fără să se ia vreo măsură pentru schimbarea ei în bine.*

Iniţial, trebuia să efectuăm un turneu în Spania, dar am primit un răspuns negativ. Este inadmisibil să intri în sezonul competiţional, fără a disputa cîteva meciuri de omogenizare cu echipe valoroase din străinătate, bineînţeles în condiţii de joc favorabile. Conducerea clubului nostru depune eforturi să ia legătura cu cîteva cluburi din alte ţări pentru perfectarea unor meciuri sau, eventual, a unui turneu, dar nu sîntem susţinuţi de F.R.F., care nu ne acordă sprijin. Concomitent, s-ar oferi şi posibilitatea jucătorilor selecţionaţi să se pregătească în condiţii optime.

O nouă întrerupere a destăinuirilor antrenorului dinamovist : veteranul echipei, Popa, *venise să-i arate că a făcut o uşoară întindere musculară, iar* Dinu *să-i ceară învoire pentru a putea fi prezent la orele de consultaţii din preajma examenelor pe care le susţine în această sesiune la Facultatea de Drept, unde este student în anul I.*

— „Să continuăm. Ideea de joc a echipei nu va suporta modificări. Încercăm, însă, o modernizare a jocului, prin mărirea travaliului în teren, pentru ca elasticitatea în ansamblu să devină cît mai pregnantă. Vom insista în aplicarea presingului, din partea atacanţilor, care vor fi obligaţi să-şi atace adversarii chiar din momentul în care au fost deposedaţi.

Nu pot să exprim de pe acum chiar aproximativ, 11-le cu care intenţionăm să păşim în retur. Mai sînt doar atîtea meciuri de verificare. Vom susţine, săptămînal, cel puţin două jocuri, iar formaţia de bază va fi alcătuită de chiar jucători, prin forma pe care o deţin. Trebuie să chibzuim bine în alegerea purtătorilor tricourilor cu nr. 2 şi 4, întrucît Popa *este suspendat 3 etape de la meciul cu F.C. Argeş.* Pîrvu, Crăciuneseu, Tr. Ionescu *(de la tineret) şi* Ştefan *sînt candidaţii care luptă pentru ocuparea lor".*

S-au scurs mai bine de 120 de minute de cînd începuse antrenamentul. A urmat o repriză de 30 de minute, aşteptată cu multă plăcere de toţi jucătorii, care au încins tradiţionala „miuţă" între ei.

Gheorghe NERTEA

Aspect de la un recent antrenament al lui Dinamo Bucureşti : Naghi îl fentează pe Coman — Foto : S. BRAŞOVEANU

O secţie care ştie să se gospodărească: C.F.R. Cluj

Sala sporturilor din Cluj. O animată partidă de handbal în care *C.F.R. I* întîlneşte pe *C.F.R. II*, ambele formaţii înscriind atîtea goluri ca în întregul tur al campionatului şi punînd la grea încercare pe *dr. Rădulescu*, antrenorul tuturor acestor pseudo-handbalişti.

În tribună, trei spectatori : *Ing. Ioan Donea, Wilhelm Pal*, membri în biroul secţiei de fotbal a feroviarilor clujeni şi subsemnatul. La butada reporterului că n-ar fi rău ca jucătorii clujeni să-şi mai rezerve ceva din apetitul golului şi pentru campionatul ce bate la uşă, răspunsul a venit prompt : *„Este adevărat că trio-ul Petrescu-Mazurachis-Uifăleanu, care constituia atu-ul nostru principal în ofensivă, s-a volatilizat ! Dar n-am disperat nici atunci cînd echipa se zbătea în coada clasamentului, ca peştele pe uscat, sau cînd încasările deveniseră nişte sume mai mult simbolice... De ce am face-o acum cînd am gătat turul pe locul prim şi 800.000 de lei ne-or picat în pungă ?"*

Iată, deci, cum am fost pus în temă : optimismul animă secţia la reluarea campionatului ! Şi ce-i drept, faţă de perioada similară a anului trecut, cînd echipa se afla chiar la „polul frigului", au şi motive...

Că echipa feroviarilor clujeni conduce în clasamentul seriei secunde a Diviziei naţionale B, o ştiam prea bine, dar cum s-a îmbogăţit peste noapte, nu ! Iată şi răspunsul oferit de cei doi membri ai secţiei de fotbal : *fondul de 800.000 de lei, alocat în acest an de către organele sindicale corespunzătoare, este destinat definitivării şi completării terenului propriu, astfel încît echipa nu va trebui să mai susţină meciurile pe terenul Clujeana. Noul teren va cuprinde tribune noi, cu o capacitate de 6.000 de locuri, pe lîngă amenajările existente : terenul gazonat şi cel cu zgură, cabinele recent utilate cu confortul necesar şi cabana cu 6 încăperi ce găzduieşte pe jucători în timpul meselor şi a odihnei de după antrenament.*

Invitîndu-şi astfel superiorii la „casă nouă", cei de la *C.F.R.-Cluj* speră să găsească la aceştia sprijinul material şi moral corespunzător.

— „Cu atît mai mult, ne spune ing. I. Donea, că lupta pentru promovare nu este cu nimic mai uşoară decît cea din anul trecut, pentru evitarea retrogradării. Şi, vrînd-nevrînd, iar ne reamintim de plecarea celor trei jucători. Petrescu a fost luat la Crişul, şi, credeţi-mă, acesta e termenul, întrucît noi n-am fost de acord cu un transfer impus. Mazurachis a schimbat „gara" (acum fiind la Rapid) iar Uifăleanu s-a reîntors în cetatea universitară".

— „Este adevărat că în schimbul lui Mazurachis au venit de la Rapid, Marian Popescu (cu o carte de vizită şifonată) şi doi tineri atacanţi, Ştraţ şi Pană. Dar să nu ne ascundem după deget, uşor nu ne va fi" — conchide *Pall Wilhelm.*

— *„Atmosfera este bună,* declară la unison cei doi interlocutori. *Biroul secţiei noastre funcţionează din iulie 1967 şi, cu regularitate, cei 13 membri se întrunesc săptămînal. Dar, cifra fatidică nu s-a dezmînţit : biroul n-are, totuşi, un preşedinte în funcţiune* („ambiţii mărunte, trecătoare", ni se spune).

— „Dar în echipă — mă interesez — care-i atmosfera ?"

— *„Multă dorinţă de lucru, înţelegere între „generaţii" : Vasile Alexandru, căpitanul echipei, Petru Emil, Soos — cei care au gustat din cupa primei divizii, deschide şi apetitul celor mai tineri",* ni se răspunde.

N-am înţeles, însă, dacă această licoare este degustată, cumva, cu anticipaţie, întrucît mi s-a spus că membrii secţiei pornesc de vineri seara, în timpul campionatului, să supravegheze odihna jucătorilor. Activi, activi, dar nici dădace pentru nişte fotbalişti care ar trebui să-şi cunoască singuri obligaţiile de sportivi de performanţă...

— p. sl. —

PREOCUPĂRI PENTRU RETUR